

Op het einde van dit derde hoofdstuk gaat PARENT wat dieper in op de intussen legendarische discussie omtrent de verenigbaarheid van feminisme en criminologie. De standpunten van de belangrijkste opiniemakers ter zake passeren de revue (onder meer Frances HEIDENSOHN, Carol SMART en Maureen CAIN). De discussie stelt de verenigbaarheid van feminisme en criminologie in vraag: is deze combinatie al dan niet een *contradictio in terminis*? PARENT distantieert zich van Carol SMART, die stelt dat het beter is de discipline te verlaten. PARENT noemt haar metaforisch gebruik, met name de atavistische man voor de criminologie ten opzichte van de postmoderne vrouw voor het feminisme, reducerend. Ze laat echter na te beargumenteren waarom ze dit vindt. Zijzelf verkiest binnen de discipline te blijven aangezien ze denkt dat een exodus aan de ene kant wel toelaat om alle banden met de erg androcentrische criminologie door te knippen doch aan de andere kant tevens betekent dat het feminisme afgesneden wordt van de meer kritische benaderingen. Bovendien stelt ze dat vrouwen die in contact komen met het strafrechtssysteem hierdoor overgeleverd zouden worden in de handen van specialisten die mogelijks blind zijn voor hun verdrukking. Binnen de discipline blijven betekent voor haar de mogelijkheid om in dialoog met de kritische varianten binnen de discipline een reeds gekende route te volgen, maar stelt feministes wel bloot aan de valstrik van de kronkels/het in zichzelf teruggetrokken zijn van de androcentrische kennis. Volgens PARENT slingeren de producties tussen de ene en de andere tendens, en volgens haar is dit misschien wel de beste keuze. Hierdoor ontwijkt PARENT een uitiem antwoord op de vraag, hoewel ze volgens mij toch reeds duidelijke stellingen ten gunste van het 'binnen de discipline-blijven' ingenomen had.

Rest mij nog te vermelden dat het boek, hoewel het zeker geen grote vernieuwingen brengt, wel een heel degelijke inleiding op de wisselwerking tussen feminisme en criminologie biedt. Het is dan ook een aanrader voor wie een eerste verkenning van het thema wil ondernemen. Wel vind ik het jammer dat de unieke kans die het boek bood om meer Franstalig feministisch werk aan bod te laten komen, niet ten volle benut werd. Het is dan ook eerder een inleiding voor Franstaligen die de Engelstalige bronnen nog niet doorgenomen hebben.

Hilde VERSCHAEVE

A. DE NAUW, *Inleiding tot het bijzonder strafrecht*, Antwerpen, Kluwer Rechtswetenschappen België, 1998, 3^e herwerkte uitgave, 284 p.

Het bijzonder strafrecht komt vaak over als een donker woud, ondoorgrondelijk en vol gevaren voor diegene die er zijn weg niet kent. Het is gevuld met talrijke bijzondere bepalingen, waarvan de doorsnee jurist het bestaan vaak niet vermoedt. Vaak gaat het om oude bomen, waarvan men het bestaan al lang vergeten was, die soms echter jonge takken hebben. Ook voor doorgewinterde penalisten bevat het woud van het bijzonder strafrecht vaak nog onbekende hoeken en laat het zelden al zijn geheimen prijs. Nochtans wordt men soms gedwongen het woud van het bijzonder strafrecht te betreden. Dan is het handig, jazelfs onontbeerlijk een ervaren gids bij de hand te hebben.

Voor het bijzonder strafrecht bestaat die gids al jaren onder de vorm van de *Inleiding tot het bijzonder strafrecht* van de hand van Professor DE NAUW. Recent is nu de derde, herwerkte uitgave van dit werk verschenen. De auteur, die als geen ander zijn weg in het woud van het bijzonder strafrecht kent, heeft de gelegenheid te baat genomen de lezer te wijzen op nieuwe bomen die door de wetgever zijn geplaatst of nieuwe paden die door de rechtspraak zijn betreden. Zo is deze uitgave verrijkt met de nieuwe bepalingen over misbruik van vennootschapsgoederen, witwassen van geld, en de herwerkte strafbepalingen inzake faillissement. Ook de wetswijzigingen van 1995 inzake zedenmisdriven werden deskundig gewikt en gewogen.

Het werk alsdusdanig voorstellen is nauwelijks nog nodig: het heeft zijn sporen al meer dan verdiend: het is een beknopt werk dat de belangrijkste strafbaarstellingen uit Boek II van het Strafwetboek op indringende wijze analyseert. Terecht beperkt DE NAUW zijn gezichtsveld tot de strafbaarstellingen uit Boek II, en laat hij zich niet verleiden tot uitstappen in het moeras van strafbaarstellingen buiten het Strafwetboek. Deze bijzondere strafbaarstellingen zijn veelal zo bijzonder dat ze eerder thuishoren in gespecialiseerde werken over de takken van het recht waar ze in voorkomen.

Hoewel het boek gestoffeerd is met uitvoerige referenties naar rechtspraak en ook de belangrijkste rechtsleer voor elke strafbaarstelling steeds op een rijtje wordt gezet, verliest de lezer nooit het noorden. Steeds blijft men de bomen door het bos zien. Met vaste hand zet DE NAUW de constitutieve elementen van de misdrijven uiteen, wijst hij de lezer op de belangrijke aspecten van de rechtspraak, zonder zich te verliezen in overloze details.

Kortom, deze gids voor het bijzonder strafrecht, heeft zijn plaatsje in de bibliotheek van elke jurist die in aanraking komt met het strafrecht, meer dan verdiend.

Guy STESENS

Voor recensie aangeboden boeken

M. DELMAS-MARTY, (ed.), *Corpus Juris houdende strafbepalingen ter bescherming van de financiële belangen van de Europese Unie*, Antwerpen, Intersentia, 1998, 189 p.

T. DESCHEPPER, *De nieuwe wet Franchimont*, in *Nieuwe wetgeving*, Antwerpen, Kluwer, 1998, 152 p.

CBR (ed.), *Het vernieuwde strafprocesrecht. Een eerste commentaar bij de Wet van 12 maart 1998*, Antwerpen, Maklu, 1998, 285 p.

A. DE NAUW, *Drugs*, in *A.P.R.*, Antwerpen, Kluwer, 1998, 117 p.

L. DUPONT, (ed.), 'Op weg naar een beginselenwet gevangeniswezen', in *Samenleving, criminaliteit en strafrechtspleging*, Leuven, Universitaire Pers Leuven, 1998, 293 p.